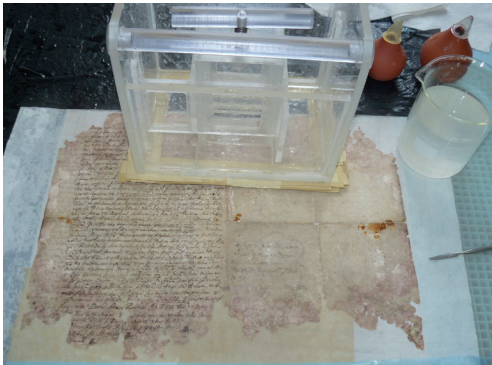

Mini papíróntó készülék Sárospatakon

Wallinger Mónika

Papírivek restaurálása során számos régi- és új eljárást alkalmazhatunk, ezek közül a papíróntás egy kevésbé ismert módszer, így érdemes röviden megismerkednünk vele. E rövid cikkben legfontosabb tapasztalataimat foglalom össze.

Ezt a készüléket már több éve használom, és nagyon szeretem. A sárospataki műhelynek rendelkezésére áll egy nagy papíróntó is, mégis ezt a berendezést sokszor használom, ha 1-2 dokumentumot kell sürgős elsősegélyben részéitenem, vagy a restaurálandó anyagok között csak kevés a nagyobb hiánnyal rendelkező. A papíróntó vízzel való feltöltése túl költséges a pár lap kiöntéséhez, viszont a kézi papíróntás esztétikailag nem ad elég jó eredményt a nagyobb hiányoknál. Ekkor veszem elő ezt a kis készüléket.

Plexi-lemezből vágják, ragasztották össze, működése egyszerű, tulajdonképpen ugyanaz, mint egy nagy öntőgép, csak kisebb helyen zajlik le a folyamat. A külső tartályba 1,5-2 l víz fér el, ide öntöm az elosztatott cellulózt, majd a belső dugót felhúzva, a cellulózos elegy elterül a „körülmaszkolt” hiány felett.

Az elszívó asztalt enyhe szívás mellett használjuk ekkor, így segítünk rá a gravitációra. Én általában 8-10 dl körüli pépet használok, tehát lehet, hogy egy kisebb tartály is elég lenne.

1 mm vastagságú latex lemezekből készítettem egy rugalmas, 8 mm magas keretet, krepp ragasztószalaggal fogva össze a 8 réteget.

Erre azért van szükség, hogy legyen a pépnek helye a területre.

A légbuborékok a rétegek között így el tudnak távozni, a felesleges vízzel együtt.

Nem biztos, hogy más módszer nem válna be, de nekem így egy kis pancs mellett működik. A latex rugalmassága biztosítja, hogy a készülék nem hagy nyomot a nedves és sérülékeny dokumentumon.

Mind a nagy öntőnél, mind ennél a kicsinél vetexre öntök. Mikor kész a lap egyik fele, megfordítom a szívóasztalon, és a másik felét csak egészen híg péppel „elszegem”, majd utánenyvezem. Az elkészült lapot vetexel együtt, levegőn szárítom meg.

